

INFORME DE CONVENIÈNCIA I OPORTUNITAT EN RELACIÓ AMB EL PROJECTE DE DECRET DEL CONSELL PEL QUAL S'APROVA EL REGLAMENT DE PLANEJAMENT URBANÍSTIC DE LA COMUNITAT VALENCIANA.

La Llei 5/2014, de 25 de juliol, de la Generalitat, d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Paisatge de la Comunitat Valenciana, es va aprovar fa quasi sis anys. Aquesta llei va derogar expressament un conjunt de normes jurídiques, incloses disposicions reglamentàries, que configuraven una complexa regulació normativa de l'urbanisme de la Comunitat Valenciana.

Al llarg d'aquests anys, la llei ha experimentat una sèrie de modificacions, sent les més importants les dues últimes concretades en les lleis de la Generalitat 1/2019 i 9/2019. Després d'aquests canvis legislatius, el Consell ha acordat aprovar un text refós d'aquesta legislació urbanística.

L'aplicació d'aquestes lleis urbanístiques al llarg d'un lustre ha posat de manifest la necessitat de desenvolupar els seus preceptes mitjançant els corresponents reglaments. Sens dubte, la dràstica reducció derivada de l'àmplia derogació normativa practicada per la Llei 5/2014 ha deixat buits normatius que les Administracions públiques i els operadors del dret urbanístic consideren oportú emplenar. Així mateix, en el sector urbanístic han anat guanyant importància algunes matèries transversals, com ara la perspectiva de gènere, la mobilitat sostenible, la gestió ambiental de les àrees urbanes, en el que es coneix com el metabolisme de la ciutat, la resiliència dels nuclis urbans enfront dels riscos naturals i funcionals i algunes altres que mereixen un desenvolupament de les disposicions normatives.

La conveniència de completar el règim urbanístic de la Comunitat Valenciana ha portat a la Direcció General d'Urbanisme al desenvolupament reglamentari de la llei en dues parts clarament diferenciades, seguint l'estructura bàsica de l'urbanisme a Espanya: una primera relativa al planejament urbanístic, mitjançant el present esborrador de Reglament de Planejament Urbanístic de la Comunitat Valenciana i una altra referent a la programació i gestió del sòl a través, també, del seu desenvolupament reglamentari.

La finalitat d'aquest reglament és facilitar l'aplicació de la Llei d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Paisatge de la Comunitat Valenciana, amb una especial incidència en la integració de l'urbanisme amb perspectiva de gènere, la potenciació de les actuacions urbanístiques en el mitjà urbà per a la consecució de ciutats i pobles més sostenibles i resilents, l'agilitació dels tràmits administratius en l'aprovació dels instruments de planejament, la consideració de les particularitats dels municipis de xicotetes dimensions a l'hora d'ordenar el seu territori i la clarificació de l'aplicació dels estàndards urbanístics.

El reglament es compon de cent noranta-tres articles repartits en huit capítols, tres disposicions transitòries i dos annexos.

El capítol primer conté disposicions de caràcter general, aplicables la totalitat dels preceptes reglamentaris relatius als instruments de planejament, referint-se a la potestat de planejament, al marc normatiu i a la mena de plans que es regulen en el reglament. D'aquesta manera, queden perfectament contextualitzades les disposicions dels capítols següents.

El capítol segon té per objecte la concreció de les determinacions pròpies de l'ordenació estructural i detallada. És, sens dubte, és un dels continguts més importants dels plans urbanístics. El reglament desenvolupa la regulació continguda en la llei de cadascuna de les determinacions d'una i una altra ordenació. Es recullen en aquests preceptes tant elements i característiques de la tradició legislativa urbanística valenciana, com qüestions que en l'aplicació dels últims anys han generat dubtes o confusions en l'aplicació dels preceptes legals.

El capítol tercer té per objecte les funcions, el contingut i la documentació dels plans. Se singularitza per a cada tipus d'instrument urbanístic. Fins i tot, dins de les diferents classes de plans, s'estableixen particularitats en funció de l'àmbit territorial o de població que compreguen. Així, en els plans estructurals es distingeixen els mancomunats dels municipals i els plans simplificats per a poblacions de menys de 5.000 habitants. Respecte del contingut, es concreta el principi legal de mínim contingut necessari i s'ajusten els plans als continguts adequats per a aconseguir una ordenació clara, completa i senzilla.

Tots els diferents instruments urbanístics, per a poder ser executats, requereixen la seua aprovació definitiva i posterior publicació, després de la tramitació del corresponent procediment que garantisca la participació ciutadana, la consulta a les administracions públiques afectades, la coordinació amb l'avaluació ambiental estratègica i la seguretat jurídica, tot això tractant que es desenvolupe d'acord amb els principis de celeritat i eficàcia administrativa. Amb aquest objecte, el capítol IV del reglament regula els tràmits que ha de seguir cada instrument de planejament per a la seua aprovació definitiva, fent especial incidència en la part del procediment relativa als informes sectorials. S'exigeix la necessitat que es realitze la consulta, es precisa el contingut dels informes i s'estableixen els terminis per a l'emissió i les conseqüències de no emetre l'informe el termini concedit.

El capítol VI es refereix a qüestions generals dels estàndards urbanístics, definint cadascun d'aquells que són aplicable d'acord amb la Llei d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Paisatge. A més de les definicions, refereix aquest capítol els diferents tipus d'estàndards, distingint els de qualitat urbana, els estàndards dels sòls dotacionals i els propis de la xarxa d'espais comuns i la perspectiva de gènere.

El capítol VII, com a complement del capítol VI, regula les exigències dels estàndards urbanístics en relació amb la classificació i la qualificació urbanística de l'àmbit en el qual s'actua.

Els dos capítols anteriors es completen amb el Capítol VIII, que estableix la manera d'aplicar els estàndards urbanístics en supòsits especials com ara la seua materialització en complexos immobiliaris, quan es produeix un canvi d'ús global en una subzona i la incidència en l'ordenació estructural de la delimitació d'unitats d'execució.

Finalment, el reglament conté tres disposicions transitòries que desenvolupen la disposició transitòria de la Llei d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Paisatge relativa a la no necessitat d'adaptar els plans vigents i a l'homologació i actualització dels plans urbanístics.

Es tracta, doncs, d'una disposició reglamentària que té per objecte desenvolupar la Llei d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Paisatge per a dotar al marc jurídic urbanístic de major seguretat jurídica i procurar l'elaboració, tramitació i aprovació de millors plans urbanístics en terminis raonables.

EL DIRECTOR GENERAL D'URBANISME